

РЕШЕНИЕ

№ 24305

гр. София, 21.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **6846** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от Х. И. И., чрез адв. С. С., срещу Решение № 2878 от 18.06.2024г. постановено по АНД № 20241110202129/2024г. на СРС, 17 състав.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Поддържа, че в нарушение на процесуалните правила районният съд е приел, че административнонаказателното производство е протекло правилно и законосъобразно. Възразява, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в това число, че е бил лишен от правото си на избор по чл.6, ал.4 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. Районният съд е постановил решението си без да са изяснени напълно релевантните за случая обстоятелства, като е приложил неправилно материалния закон. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – Началник група в СДВР, отдел Пътна полиция, СДВР, не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на Х. И. И. срещу Наказателно постановление № 23-4332-029912 от 08.12.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел Пътна полиция, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. В жалбата са релвираны възражения, че НП не отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност, както и че е издадено от некомпетентен орган. Изрично е посочено, че липсват доказателства за легитимацията на издаващия процесното НП орган. Оспорва се и водачът да е извършил нарушението, за което му е наложено наказание.

Обжалваното НП е приложено към делото. С него, на Х. И. И. е наложено административно наказание за нарушение на ЗДвП за това, че на 05.11.2023г., около 05:15 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към ул. „Й. Х. - Д.“, като водач на МПС „Т. РАВ 4“ с рег. [рег.номер на МПС], бил спрял за проверка. При извършената проверка след проведен инструктаж за тестване на водачи с техническо средство, водачът направил многократно неуспешни опита, след което категорично отказал да бъде изпробван за наличие на алкохол в издишания въздух с алкотест дрегер 7510, с номер А. – 0144. На водача бил издаден талон за медицинско изследване, но в указания срок не е дал кръвна проба за изследване.

Наказателното постановление е издадено от Г. В. Б., за която е посочено, че е на длъжност „началник група в СДВР, отдел Пътна полиция“ и, че е „упълномощена с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г. – заповед на министъра на вътрешните работи“. Към делото са приложени: заповед от 23.10.2019г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на временното преназначаване на Г. В. Б., акт за встъпване в длъжност, както и заповед № 513з-4576/01.06.2022г. на МВР, с която са определени служители, които да осъществяват контрол по ЗДвП, в това число и органът съставил АУАН, въз основа на който е издадено НП. Посочената в обжалваното НП заповед с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г., не е приложена към делото.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.12 от ЗДвП, наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. В тази връзка, от значение за преценката дали оспореното НП е издадено от компетентен орган, е заповедта за оправомощаване на органа. С обжалваното пред касационната инстанция решение № 2878 от 18.06.2024г. постановено по АНД № 20241110202129/2024г. на СРС, 17 състав, СРС е приел, че материалната компетентност на административнонаказващия орган по издаване на НП следва от заемната длъжност и е предоставена със заповед № 513з-4576/01.06.2022г. (касаеща правомощията на служителя издал АУАН), заповед № 8121к-13180/23.10.2019г. (за прекратяване на временното преназначаване на АНО) – двете приети като доказателства по делото, както и посочената в НП заповед с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г., която обаче не е представена. Изрично, както в жалбата си

пред СРС, така и в касационната жалба, Х. И. оспорва компетентността на административнонаказващия орган с доводи, че не е представен акт за оправомощаване. Заповед с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г. е цитирана в обжалваното НП, но не е представена по делото, поради допуснато нарушение на съдопроизводствените правила свързано с разпределението на доказателствената тежест и указания до страните за подлежащите на доказване факти. Нарушението е съществено, тъй като заповед с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г. е съществена за преценката дали АНО е бил компетентен към датата на издаване на НП.

Горното налага отмяна на обжалваното решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд от фазата на събиране на доказателства. При новото разглеждане, следва да се дадат конкретни указания до АНО, да представи посочената в обжалваното НП заповед с рег. № 8121з-1632/02.12.2021г., като при непредставянето ѝ, ще се приеме, че АНО не е разполагал с компетентност да издава НП по ЗДвП.

При този изход на спора, съдебни разноси не следва да се присъждат на основание чл.226, ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т.1 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2878 от 18.06.2024г., постановено по АНД № 20241110202129/2024г. на СРС, 17 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, съгласно указанията по-горе.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.